

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי

התובעים

1. ע.ג.

2. ק.ג. (קטין)

3. ל.ג. קטינה

4. ל.ג. (קטינה)

באמצעות ב"כ עוה"ד גלית ביטון-לנקרי
במנוי של הלשכה לסיוע משפטי

נגד

א.ג.

באמצעות ב"כ עוה"ד אריה סאמרלי

הנתבע

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

השאלות העיקריות המצריכות הכרעה:

❖ האם הורים (יהודים) לילדים מעל גיל 6 חבים במזונותיהם מדין צדקה ביחס לכל הצרכים

לאור החלטת מועצת הרבנות הראשית מיום 30/11/15 והפסיקה?

❖ האם בקביעת גובה הכנסות ההורים יש לבחון פוטנציאל השתכרות גם של האם?

❖ מהו היקף החיוב שיש להשית על אב בגין תשלום מזונות ילדיו הקטינים החולקים שהייתם בין דירתו לדירת האם (רק לאחרונה), עם הפנים להסדר של אחריות הורית משותפת/משמורת משותפת.

❖ מהו היקף החיוב שיש להשית על האב בגין מדור והאם יש לפסוק "מדור רעיוני" או שמא נכון להשית חיוב מוגדל במזונות בשל החיסכון של האב אם לא יחוייב במדור?

❖ האם נכון שבית משפט לענייני משפחה הדין בעניין המזונות, יידרש גם לעניין המדור, או שמא נכון וצודק יותר, כי הערכאה הדנה בפירוק השיתוף ואיזון המשאבים (בית הדין הרבני) היא זו שתכריע גם בשאלת המדור ?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 **א. התביעה:**
- 2
- 3 1. התובעת 1 הגישה בשם **3 ילדיהם** הקטינים של בעלי הדין תביעה כנגד הנתבע שעניינה
- 4 פסיקת מזונות, מדור והחזקתו וחינוך (להלן יכונה בעלי הדין יחדיו: "הצדדים" ולחוד:
- 5 "האם", "האב", ו"הקטינים" או "הילדים").
- 6
- 7 2. במסגרת התביעה נטען, כי יחסי הצדדים עלו על שרטון ופניהם לגירושין וכי יש חשש
- 8 שהנתבע לא ידאג לספק צרכי הילדים אלמלא יהיה חיוב פסוק של מזונות ומכאן התביעה.
- 9
- 10 3. האם טוענת בכתב התביעה, כי השתכרות הנתבע מגיעה כדי 12,000 ₪ בהיותו איש
- 11 מחשבים שכיר בחברת ***, לא כולל הטבות שונות וכי צרכי הילדים נאמדים בכ- 8,400 ₪
- 12 כאשר כולם צריכים להיות מסופקים על ידי הנתבע (4,000 ₪ חלקו של האב בהוצאות
- 13 המדור והחזקתו ועוד 4,400 ₪ הוצאות מזונות הילדים).
- 14
- 15 4. נכון למועד הגשת התביעה, האם לא עבדה בכל עבודה והתקיימה מדמי מזונות שסיפק
- 16 הנתבע באופן מוסכם מצדו וללא צו שיפוטי בסך 5,000 ₪ בחודש.
- 17
- 18 5. חשוב להדגיש, כי במסגרת סיכומי האם כפי שהוגשו בתם הדיון, עתרה מעבר לפסיקת
- 19 המזונות, כי בית משפט זה גם יורה על היוון חלק מסכומי כסף המגיעים לה במסגרת איזון
- 20 המשאבים מחלקו של הנתבע בדירת המגורים וזאת על מנת להבטיח מדורם של הילדים
- 21 ככל שהיא מעוניינת לרכוש את חלקו בדירה והיא אכן מעוניינת בכך. עתירה אחרונה זו וכן
- 22 הטיעון של הנתבע בדבר רצונו לקיים הסדר של משמורת משותפת כפי שעוד יבואר בהמשך
- 23 מצריכים התייחסות קצרה להליכים האחרים שמתנהלים בין הצדדים.
- 24
- 25 **ב. ההליכים בענייני המשמורת, הסדרי שהות והרכוש:**
- 26
- 27 6. בבית משפט זה מתבררת רק התביעה שבכותרת שעניינה מזונות הילדים. כל יתר העניינים
- 28 שבין הצדדים מתבררים בבית הדין הרבני האיזורי בחיפה מכוח תביעת גירושין כרוכה
- 29 שהגישה לא אחרת מאשר האם.
- 30
- 31
- 32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

7. כפועל יוצא ומכוח סמכותו, מינה בית הדין הרבני עו"ס לסדרי דין לשם מתן המלצות בעניין המשמורת וחלוקת הסדרי השהות של הילדים, נתן החלטות בעניין זה וכן מינה שמאי ואקטואר אשר הגישו חוות דעתם בעניין שווי הדירה והצעה להסדר איזון המשאבים האחרים.
8. שווי הדירה הוערך בכ-1,250,000 ₪ כאשר יתרת הלוואת המשכנתא הרובצת עליה הינה בסך של כ-517,000 ₪ נכון להיום.
9. בעניין משמורת הילדים, הרי אלה שוהים במשמורת פיזית זמנית של האם, אך לאחרונה
10. הורחבה שהיית הילדים עם אביהם לפעמיים בשבוע, כולל לינה וכל סוף שבוע שני (ארוך מיום ה' עד יום א')
- וזאת לאחר שהאב שכר דירה במושב *** שסמוך למושב בו גרים הילדים עם אמם. במסגרת החלטה האחרונה בעניין זה הוזמן בעניין זה תסקיר משלים שיבחן סוגיית הלינה (ראו החלטת בית הדין הרבני מיום 20/1/16).
10. ההליכים בבית הדין הרבני האיזורי בחיפה טרם הסתיימו בפסק דין, הגם שבית הדין אישר הסכמה עקרונית לגירושין וקבע כי לכאורה, סוגיית הכתובה אינה עומדת על הפרק.
11. כפי שבית המשפט ציפה וקיווה כך גם בית הדין הרבני הורה לצדדים לנהל מו"מ ולשקול להגיע להסכמה לטובת כל הצדדים. הדבר לא צלח עד כה וספק בעיני אם יצלח בהמשך, כל עוד עמדת הצדדים קוטבית באשר לשאלת פירוק השיתוף בדירת הצדדים (האם מעוניינת לרכוש חלקו של האב תוך היוון המדור העתידי של הילדים ו/או חלקו והאב מסרב לכל היוון שכזה, מעוניין למכור לצד ג' ולקבל חלקו בדירה לאלתר).
- ג. טענות הצדדים:
12. עמדת ההורים בעניין פירוק השיתוף בדירה: טוענת האם, כי טובת הילדים היא כי יוותרו ויישארו בדירת המגורים בה נולדו וגדלו יחד עמה ויימנע מהם הסבל הכרוך במעבר למגורים אחרים. זאת ועוד, האם רואה יתרון חשוב בכך שלילדים תהיה קורת גג קבועה ולא דירה שכורה. לדבריה תוכל ליטול הלוואת משכנתא (מחזור) ולשלם לאב את חלקו בדירה בקיזוז המגיע לה מזכויותיו העתידיות (כ-72,000 ₪ לפי חוות דעת האקטואר) ובלבד שכמובן יחוייב במדור רעיוני או בלשון אחר, בהחזר מחצית הלוואת משכנתא שטיטול על עצמה למשך התקופה שהילדים קטינים.
- האב מתנגד לכך בכל תוקף. לדבריו הילדים יסתגלו למעבר מגורים ככל שייכפה עליהם. הילדים אינם זקוקים "לבלוקים" כלשונו, אלא לחום ואהבה ואת זה יקבלו הן בבית האם,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

1 היכן שיהיה והן בבית האב. האב טוען, כי זכותו עומדת לו לקבל מחצית שווי הדירה ללא
2 כל היוון. הוא משלם מלוא דמי המזונות שנפקו, הוא יעמוד בנטל זה גם בעתיד. כפי שהוא
3 שכר דירה בעלות של 2,200 ₪, יכולה גם האם לשכור דירה בעלות דומה או עד 2,500 ₪
4 בחודש. כמו כן הוא מוסיף, כי היא יכולה גם לרכוש דירה בעלות של כ-700,000 או 800,000
5 ₪ בעיר עפולה.

6
7 **עמדת ההורים בעניין הוצאות הילדים: האם עומדת על כך, כי הוצאות הילדים ומזונותיהם** 13.
8 **אינם יכולים ליפול מחיוב חודשי המגיע כדי 5,000 ₪ בחודש (לא כולל המדור).** סכום זה
9 מורכב לשיטתה מעלויות כלכלה שבין 3,000 ₪ לבין 3,500 ₪ בחודש (בעדותה אמרה
10 שלאחרונה צומצמו רכישות הכלכלה לכדי 3,000 ₪ בחודש), ביגוד והנעלה בסך 400 ₪
11 בחודש, תרבות ופנאי בסך 400 ₪ נוספים וביטוח בריאות בסך 400 ₪ נוספים מדי חודש
12 (הסכומים השתנו במעט בהשוואה בין התצהיר לבין כתב התביעה). לדבריה, על כך יש
13 להוסיף רכיב הוצאות החזקת דירה בסך 1,910 ₪ בחודש. על כך יש להוסיף הוצאות החינוך
14 וכמובן עניין המדור (בין אם בדירה הנוכחית – מחצית משכנתא ובין אם בדירה אחרת
15 בגובה שכר דירה של 2,800 ₪ שגם אז החיוב במדור של האב יעמוד על כ-1,400 ₪ בחודש.
16 מכל מקום האם עמדה על חיוב האב במזונות בסך 5,000 ₪ כולל החזקת מדור.
17 האב מכחיש סכומי המזונות הנטענים. בחקירת האם הוצג על ידי ב"כ מסמך המרכז
18 הקבלות בגין רכישות הכלכלה וממנו עלה לכאורה כי מדובר בסכום מצרפי של כ-1,800
19 לחודש לכל היותר. ביחס להוצאות הביגוד לא הובעה טרזניה או מחלוקת, אך בעניין
20 הוצאות החזקת הדירה נטען, כי ניתן היה לרכז תשלומי אינטרנט, טלפון לחיוב נמוך יותר
21 לאור חבילות התקשורת המוצעות כיום וכי חיוב החשמל אינו גבוה כנטען (400 ₪ לחודש
22 במקום 800 ₪ כנטען). בעניין הדיור טען הנתבע כי אכן מונחת לפתחו חובה לזון הילדים
23 ולהשתתף במדור, אך יש להפחית מידת ההשתתפות למידה הקבועה בפסיקה הנוהגת לעניין
24 הסדרי משמורת משותפת, קרי על המדור שהאב יישא בו להיות מופחת ב-25% מהסכום
25 המבוקש. **האב עומד על חיוב במזונות שלא יעלה על 3,000 ₪ בחודש כולל מדור והוצאות**
26 **החזקת המדור.**

27
28 **עמדת ההורים בעניין הכנסותיהם:** 14.
29 כל צד טוען, כי הוא ממצה פוטנציאל השתכרותו בנסיבות הקיימות; האם טוענת כי היא
30 עובדת כסייעת לגנת ביישוב בו היא גרה ושכרה מגיע כדי 4,300 ₪ לכל היותר. בעבר הלא
31 רחוק עבדה האם כמבקרת איכות במפעל והשתכרה 6,800 ₪ בחודש אך היא טוענת כי אין
32 כל אפשרות מצדה לשוב ולעבוד במשרה זו לאור הצורך לשהות עם הילדים, לטפל בהם,
33 להיקרא לקריאות בלתי מתוכננות כאשר הם חולים או בחופשות ועל כן יש להתחשב
34 בשכרה במסגרת הנוכחית. ביחס לאב טענה האם בכתב התביעה כי שכרו מגיע כדי 12,000

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

1 שם נטו לא כולל הטבות שונות. בתצהיר ובעדותה טענה כי הוא גם מבצע עבודות פרטיות
2 בתחום המחשבים ויכול להגדיל ההשתכרות באופן משמעותי. כן טענה, כי יש לו הכנסה
3 קבועה מאחותו בשל הסדר ירושה שיש ביניהם (1,800 ש"ח בחודש על חשבון חלקו בדירת
4 ירושה). האב טוען כי הוא משתכר 10,500 ש"ח בחודש לאחר ניכויי חובה ורשות שאינם
5 הלוואה או מקדמה ולא ניתנים לביטול. לדבריו, בשל העובדה שהוא עובד ב*** וגר ב***,
6 עלות הנסיעות מדי חודש היא בסך כ-2,500 ש"ח בחודש ובנוסף יש בלאי רב לרכבו. לדבריו
7 הוא משלם הלוואה בסך 1,300 ש"ח למשך 10 שנים. כן הוא משלם שכר דירה בסך 2,200 ש"ח
8 ועוד הוצאות החזקת דירה בסך 500 ש"ח בחודש. משכך, הסכום נטו שנותר ברשותו מדי
9 חודש הוא בסך של כ-4,000 ש"ח לפני כיסוי הוצאותיו שלו, הוצאות שהוא מוציא על הילדים
10 ודמי מזונות שיחוייב בהם במסגרת פסק דין זה. בכל הנוגע לעבודות פרטיות, הכחיש האב
11 הטענות באופן כללי וטען כי הוא משלים שעות העבודה באגד ועל כן שב מאוחר בימים
12 שבהם אין הסדרי שהות ועל כן אינו יכול להגדיל ההשתכרות. עם זאת הודה בטענת התובעת
13 בדבר ביצוע עבודה פרטית למכר משותף וקבלת תשלום בסך 400 ש"ח. בעניין העזרה הכספית
14 מאחותו, טען שאינה קשורה להסדר ירושה וכי הוא השקיע כל כספי הירושה שקיבל בסך
15 500,000 ש"ח בדירה המשותפת לשם הקטנת חיוב הלוואת המשכנתא. לעניין הכנסות האם,
16 טען כי יכולה הייתה להשתכר גם 10,000 ש"ח בחודש מכוח הצעת עבודה שקיבלה כשחיו
17 יחדיו ומכל מקום יכולה לעבוד במקצוע בו למדה ואין סיבה מיוחדת זולת הצגתה כחסרת
18 הכנסות בהליך הנוכחי, לכך שהיא עובדת בתור סייעת גננת.
19 אציין, כי שני הצדדים, כך נראה מסתפקים במועט וכל אחד טוען, כי כל הכנסותיו מוצאות
20 ומבוזבזות על הילדים או הוצאות מדור וחובות. עם זאת, אין כל ספק כי לא הובא כל פירוט
21 לעניין חיובי כרטיס אשראי בשיעורים עצומים של 8,000 – 9,000 ש"ח בחודש.

22
23 **15. עמדת ההורים לעניין הדין החל עליהם:**

24 **ההורים יהודים ואינם חולקים כי הוראות הדין האישי מחייבות אותם. האם טוענת, כי**
25 **מדובר בחיוב מוחלט עד הגיע הילדים לגיל 15 שנים ואילו האב לא חלק על כך. עם זאת,**
26 **האב ביקש כי כל פסיקה במזונות תותיר לו מינימום לקיומו שלו.**

27
28 **ד. החלטות ביניים:**

29
30 **16. חשוב לציין, כי החלטת מזונות זמניים** שניתנה על ידי בית משפט זה חייבה את האב לשלם
31 מזונות זמניים בסך **4,750 ש"ח** בחודש לכיסוי צרכי הילדים והחזקת המדור, כאשר בעניין
32 המדור ולאור העובדה שמדובר בנסיבות המקרה בחיוב הוני וכאשר הנושא נדון בבית הדין
33 הרבני קבע בית המשפט שעניין הנשיאה בהלוואת המשכנתא תוכרע על ידי בית הדין הרבני

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 וכך היה. חשוב להדגיש, כי אותה עת נטל הטיפול היה באופן כמעט מוחלט לפתחה ועל
2 שכמה של האם הואיל והאב התגורר בשעתו בחדרה ופגש בילדים רק בסופי שבוע.
3 בהחלטת בית הדין הרבני האיזורי בחיפה שהיא שרירה וקיימת גם כיום ולאחר שפקעה .17
4 הקפאת הלוואת המשכנתא, חוייב האב לשלם 25% מהחזר הלוואת המשכנתא החודשית
5 ואילו האם חוייבה לשלם 75% (קרי האב משלם כ-700 ₪ והאם 2,100 ₪ בחודש).
6
7 **ה. קביעות שיפוטיות לעניין הוצאות הילדים והכנסות ההורים:**
8
9 **18. אין לבית המשפט כל ספק, כי רוב רכיבי המזונות שנתבעו בכתב התביעה עבור הילדים הינם**
10 **רכיבים ריאליים, סבירים המהווים אכן את צרכי המשפחה והילדים.** אמנם לא נעשתה
11 הפרדה בין רכיבי כל ילד וילד וגם בדיון ההוכחות עלה, כי חלק מקבלות רכישות הכלכלה
12 כוללות הוצאות עבור האם, אך בכך אין כדי לשמוט הבסיס תחת עדותה העקבית של האם
13 לעניין הוצאות הילדים. בהקשר זה אוסיף עוד, כי ישנן הוצאות שאין זה אפשרי הלכה
14 למעשה להפריד בין צרכי כל ילד וילד (בפרט הוצאות הכלכלה, או שימוש במתקני הדירה,
15 בחשמל ובמים וכיו"ב).
16
17 **19. אני רואה לנכון בהקשר זה גם לאמץ דבריו של המלומד דר' יואב מאז"ה במאמרו "הדין**
18 **הדתי של מזונות ילדים, פסיקת בית המשפט העליון והפרקטיקה בבתי המשפט: בין מיתוס**
19 **למציאות" עמ' 36 – טרם פורסם) המפנה לסקר הוצאות משק הבית של הלמ"ס ולניתוחים**
20 **כלכליים של הוצאות משק הבית שהובאו בעמ' 78-92 לדו"ח ועדת שיפמן ומהם עולה, כי**
21 **ההוצאה המשמעותית בסיפוק משק הבית הן של ההורים והתוספת בגין הילדים הינה**
22 **שולית באופן יחסי וכך ככל שמספר הילדים גדל.** בהקשר זה ראוי להתייחס להלכה
23 הפסוקה שנקבעה בעניין ורד (ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599 (1988)).
24
25 **20. גם אם לוקחים את הסכום של 1,400 ₪ לחודש כמזונות בסיס שאינם צריכים הוכחה,**
26 **כסכום ישים למקרה דן, הרי על רקע נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנת 2009,**
27 **המפורטים באתר הלמ"ס, באשר למדרג אותה הוצאה שולית פוחתת, נמצא כי צרכיהם**
28 **ההכרחיים של הקטינים, יחדיו, ללא מדור וחינוך מגיעים לכדי 4,480 ₪ לחודש לערך, וזאת**
29 **ללא התחשבות בהוצאות המדור והחזקתו. כפי שעוד נראה הדבר תואם כמעט אחד לאחד**
30 **את הנתונים שהובאו הלכה למעשה בתיק זה אודות צרכי הילדים.**
31
32 **21. לכל אלה מצטרפת הנחיית הפסיקה ולפיה תביעה למזונות היא תביעה כספית שיש**
33 **להוכיחה ככל תביעה אחרת ובהיעדר הוכחות קביעת הצרכים נתונה שיקול דעת שיפוטי**
34 **(ראה: ע"א 687/03 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 כהן, פ"ד מ(1) 69; ע"א 613/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825; תמ"ש (טב') 12107-04-10
2 ס.ג. נ' ע.ג. (25/01/2011, פורסם במאגרים) תמ"ש (חד') 1320/01 ע.א. ואח' נ' ע.י.
3 (18/10/2006, פורסם במאגרים) ועוד רבים אחרים). אך בהקשר זה אזכיר ואזהיר עצמי, כי,
4 כבר נפסק, כי "מזונות סף" כשם כן הם, מהווים סף מינימאלי ואמת מידה אך אין בהם
5 לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט בנסיבות קונקרטיות לפסוק מזונות הגבוהים
6 מסכום זה (בע"מ 8542/10 פלוני נ' פלונית, (29/12/2010, פורסם במאגרים) או הנמוכים
7 ממנו (עמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. (26/3/15, טרם פורסם), בעמוד 4).
8
- 9 **כלכלה: עלויות מחיה וכלכלה של 3 ילדים בהיקף שנע בשיעור שבועי ממוצע של 700 ₪**
10 **לערך, הינן עלויות סבירות ביותר, על "הצד הנמוך" ואני מתקשה לקבל טענות ב"כ הנתבע**
11 **בהקשר זה.** אכן, טוב הייתה עושה האם באם הייתה עושה רישום מסודר ושומרת קבלות
12 על כל קניה וקניה או מרכזת הקניות בתקופה זו של ניהול ההליך כדי להוכיח טענותיה, אך
13 גם על יסוד הקבלות החלקיות, אני רואה לנכון לקבל עדותה בדבר רכישות כלכלה בסך 750
14 ₪ - 800₪ בשבוע בממוצע לבית וברור לי שאין סכום זה ממצה את כל רכישות הכלכלה
15 אלא רק חלקן (גם אם לא הוכח בקבלות). סכום זה שנקבה בו האם בעדותה ודברים
16 שאמרה לגבי רכיבי צריכה עבור עצמה ממקם את הוצאות הכלכלה סביב 2,700 ₪ בחודש
17 עבור הילדים (עמ' 20 שורות 12-7 ועמ' 22 שורות 27-28 לפרוטוקול). סכום זה מתיישב
18 היטב גם עם הקבלות החלקיות והעדויות שנתפסת כמהימנה, אך גם עם הטיעון הנגדי של
19 האב שמתוך הוצאות ורכישות הכלכלה יש לנכות ולא להתחשב בחלקה של האם והרי גם
20 לה חלק בצריכה המשפחתית. על כן, אם טענה האם שהוצאות הכלכלה נעות בין 3,000 ₪
21 לחודש לבין 3,500 ₪ בחודש וחלקה הוא כ-500 ₪ בחודש, הרי אף טיעון זה מתיישב עם
22 הקביעה השיפוטית בדבר אומדן צרכי הכלכלה של הילדים ושלהם בלבד על סך 2,700 ₪
23 בחודש.
24
- 25 **ביגוד והנעלה: בכל הנוגע להוצאות הביגוד וההנעלה בסך 400 ₪ בחודש עבור 3 הילדים,**
26 **טוב עשה הנתבע שלא חלק על כך ואין ספק, כי מדובר בסכום זעום עבור 3 ילדים שלא ברור**
27 **כיצד יכול לכסות צרכי הלבוש (שלא להזכיר הנעלה) של 3 ילדים קטנים. משלא תבעה**
28 **וטענה האם לסכומים אחרים, לא אמציאם עבודה ועל כן, נקבעות הוצאות ביגוד והנעלה**
29 **של הילדים על סך 400 ₪ בחודש.**
30
- 31 **בריאות: ביטוח בריאות בסך 400 ₪ הינו סכום שאף הוא לא עמד במחלוקת בדיון**
32 **ההוכחות.**
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 **תרבות ופנאי:** רכיבי התרבות וההעשרה בסך 400 ₪ נוספים אף הם סכומים סבירים שלא
2 עמדו למבחן חקירה נגדית ולמעשה אין חולק עליהם, אלא שמדובר ברכיבים שאינם
3 הכרחיים והם במעגל דיני הצדקה (כפי שעוד נראה, אין לכך נפקות של ממש לאור החיוב
4 השוויוני בין ההורים ביחס להוצאות 2 מהילדים שהם מעל גיל 6 שנים).
5
- 6 **החזקת מדור:** רכיב הוצאות החזקת המדור אכן ניתן לצמצום ודומה, כי הייתה הפרזה
7 בגובה עלויות צריכת החשמל (נטען ל-800 ₪ לחודש, כאשר יש חודשים שזה היה גובה
8 החיוב לחודשיים ודומה, כי החיוב החודשי הממוצע צריך להיות 600 ₪, בוודאי כעת לאור
9 שינויים בחלוקת זמני שהות הילדים). כך נראה כי ניתן לצמצם לצרכי ההליך את חלקם של
10 הילדים בהוצאות טלפון וכבלים (כיום חיובים נפרדים שעה שהאם הודתה, כי רכשה
11 חבילות מאוחדות ומוזלות שככל הנראה לא מצאו ביטוי בתצהירה ואם כך החיוב היה
12 אמור להיות כ-300 ₪ לכל היותר). על הוצאות הארנונה, גז ומים לא היה חולק. על כן אני
13 אומד הוצאות החזקת הבית על סך של 1,700 ₪ בחודש בממוצע (חשמל 600 ₪, כבלים
14 וטלפון 300 ₪, ארנונה 450 ₪, מים – 200 ₪, גז – 150 ₪) ולא כפי שהאם תבעה (1,910 ₪).
15 לצרכי חיוב במזונות ידוע כי חלקם של 3 ילדים בהוצאות הבית הוא כמחצית ובנסיבותינו,
16 850 ₪ בחודש ואילו החלק האחר הוא של האם (ראו: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4)
17 201; תמ"ש (ירושלים) 21990/00 **פלוניס נ' אלמוני**, פורסם במאגרים) ועוד ראו
18 גריידי ושלם – **מזונות ילדים – הלכה ומעשה**, הוצאת חוקת המשפחה, בעמ' 147א').
19
- 20 אף הוצאות החינוך והחוגים לא עומדים במחלוקת אך מכיוון שמדובר בהוצאה שאינה
21 חודשית שוטפת ו/או שניתן להורות על תשלומה בחלקים שווים, היא לא תיכנס לגדר טבלת
22 הצרכים השוטפת של הילדים.
23
- 24 לאחר כל אלה ניתן לומר כי אלו צרכי הילדים ללא המדור:
25
26	כלכלה:	2,700 ₪ בחודש.
27	ביגוד והנעלה:	400 ₪ בחודש.
28	בריאות:	400 ₪ בחודש.
29	תרבות ופנאי:	400 ₪ בחודש.
30	<u>החזקת מדור:</u>	<u>850 ₪ בחודש.</u>
31	סה"כ (ללא מדור):	4,750 ₪ בחודש.
32		
- 33 הדברים מלמדים, כי אכן אמירתה של האם שהיקף הצרכים החודשי השוטף של הילדים
34 עומד על הסך של 5,000 ₪ בחודש אינה מרוחקת מהרושם השיפוטי בדבר צרכי הילדים ואין

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 מדובר באמירה מן הפה אל החוץ או לצרכי ההתדיינות גרידא וזאת עוד "על הצד הנמוך"
2 וללא התחשבות ברכישת מותגים או בצרכים שיש להחשיבם כצרכים מדין צדקה.
3
- 4 **מדור:** בכל הנוגע להוצאות המדור, קיים קושי אינהרנטי בקביעת חלקו של האב במדור (בין
5 אם נוכחי ובין אם עתידי), לאור העובדה שסוגיית איזון המשאבים והמשמורת המשותפת
6 נדונה בבית הדין הרבני וכפועל יוצא גם עניין פירוק השיתוף בדירת המגורים שהיא הנכס
7 המרכזי, העיקרי והיקר ביותר של הצדדים. אומר כבר כעת, כי מקום שעניין הרכוש וסוגיית
8 פירוק השיתוף בדירת המגורים, בפרט, אינו מתברר בבית המשפט, לא ניתן להיענות
9 לעתירת האם לחיוב האב בהיוון מדור או קיזוז חובות משותפים מהדירה, שעה שמדובר
10 בעניינים שהם בסמכותו העניינית של בית הדין הרבני ושם המקום המתאים לברר טענות
11 מסוג זה. ככלל והואיל על ההכרעה ויישוב הסכסוך הזוגי וההורי להיעשות בראיה
12 אינטגרטיבית עד כמה שניתן, סבור אני, כי הנכון הוא שהערכאה שדנה בסוגיית איזון
13 המשאבים היא זו שתדון גם בסוגיית שאלת החיוב במדור של הילדים בעקבות פירוק
14 השיתוף ואיזון המשאבים וזאת ככל שעניין המזונות נדון בערכאה אחרת. זאת על רקע
15 היעדר קביעה ברורה האם מדור הילדים בדירה משותפת של הוריהם צריך להידון כעניין
16 של מזונות או כעניין של הון ורכוש (ראו ע"א 864/94 **שוקר נ' שוקר**, פורסם במאגרים
17 20/12/1994 וע"א 803/85 **ברזילי נ' ברזילי**, 31/12/1985 פורסם במאגרים). דומני, כי נכון
18 יהיה שהסוגיה תוכרע בעתיד בידי הערכאה המוסמכת לכך.
19
- 20 יחד עם זאת ועל יסוד הדין הנוהג, ייערך להלן דיון בשאלת החיוב במדור הילדים על ידי
21 האב בקונסטלציות עתידיות שונות שקיימת הסתברות גבוהה יחסית כי אחת מהן תתרחש
22 לאור הצהרות הצדדים (בין אם פירוק שיתוף בדירה באמצעות מכירתה לצד ג' וכפועל יוצא
23 שכירות דירה אחרת על ידי האם ובין אם פירוק שיתוף בדירה באמצעות רכישת זכויות
24 האב בה על ידי האם, כאשר לשם כך אין חולק שהיא תידרש ליטול הלוואת משכנתא
25 חדשה).
26
- 27 **31.1.** ככל שמדובר במדור נוכחי שהוא דירת המגורים **וכל עוד לא בוצע פירוק השיתוף**, ההכרעה
28 בעניין חלוקת החזר תשלומי הלוואת המשכנתא המשותפת תהיה מסורה בידי בית הדין
29 הרבני האיזורי בחיפה לפי החלטת ביניים שניתנה על ידי בית משפט זה וכעולה גם
30 מהחלטת בית הדין הרבני או לפי כל החלטה עתידית שתיתן על ידו.
31
- 32 **31.2.** ככל שהאם תשכור דירה חליפית, ובשים לב לגובה דמי השכירות של דירת האב בה הוא
33 מקבל הילדים לשהייה כולל לינה במשך למעלה מ-40% מהימים מדי חודש ולפי הצהרתו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 בפניי בדיון, אין ספק, כי ניתן לקבוע מראש, שחלקם של הילדים בהוצאות המדור אמור
2 לעמוד על היקף של 50% משכר דירה מוגבל בתקרה של 3,000 ₪ בחודש.
3
- 4 31.3. הבעייתיות המרכזית היא בחלופה השנייה שבה האם מעוניינת לרכוש חלקו של האב בדירה
5 המשותפת באמצעות גריעתו מהלוואת המשכנתא הנוכחית, נטילת הלוואת משכנתא אחרת
6 ותשלום בגין זכויותיו בדירה בהיקף של כ-300,000 ₪ (חלקו הוא כ-370,000 ₪ והאם
7 עותרת להוון על חשבון מדור עתידי של הילדים סך של 72,000 ₪ שממילא היא זכאית
8 לקבלם לפי אחת מהחלופות האקטואריות שהציע מומחה שמונה על ידי בית הדין הרבני
9 האיזורי בחיפה). טוענת האם, כי בנסיבות אלו, על בית המשפט להשית על האב בנוסף
10 לחיוב המזונות המבוקש בהיקף של כ-5,000 ₪ לערך גם חיוב במדור רעיוני שהוא 50%
11 מהלוואת משכנתא שתיטול אשר תעמוד ככל הנראה על החזר חודשי דומה לזה הנוכחי (כ-
12 2,800 עד 3,000 ₪ בחודש בפריסה ארוכה יותר מהיום).
13
- 14 31.4. ובכן, ככל שהאם תרכוש חלקו של האב בדירה, כפי הצהרתה בדבר כוונתה, אכן מתעוררת
15 דילמה משפטית, כלכלית ומוסרית של ממש:
16
- 17 31.4.1 מחד גיסא, אם התובעת רוכשת חלקו של האב בדירה וגורעת אותו מהלוואת המשכנתא
18 קשה להותיר מצב דברים זה ללא חיובו "במדור רעיוני", שכן ברור לכל שלפי הוראות הדין
19 וההלכה הפסוקה הנוהגת, בחלופה של שכירות דירה, אין ספק שהאב היה אמור לשלם דמי
20 מדור בשיעור של כ-1,400 עד 1,500 ₪ בחודש (ככל הנראה עסקינן בסכום דומה להחזר
21 הלוואת המשכנתא – קרי, מחצית מ-2,800 ₪ בחודש). בהקשר זה קיימת פסיקת נרחבת
22 של בתי משפט לענייני משפחה ואף של בתי משפט מחוזיים (ראו: ע"מ (מחוזי ת"א)
23 1208/02 כ.י. נ' כ.י. (1/9/2003, פורסם במאגרים); ע"מ (מחוזי נצרת) 555-06-15 פלונית נ'
24 פלוני (ניתן ביום ופורסם במאגרים); תמ"ש (ת"א) 19574/96 אמינוב נ' מתתוב, (פורסם
25 במאגרים, 4/6/2001); תמ"ש (ת"א) 1241/05 ט. ר. נ' ק. פ (31/05/2010, פורסם
26 במאגרים); וכן ראה: תמ"ש (ת"א) 103310/00 ש. מ. נ' ש. א. (01/06/2003, פורסם
27 במאגרים), תמ"ש (חד"י) 2185/00 ש. נ' ב.ז.ש (23/11/2006, פורסם במאגרים); תמ"ש
28 (טבי) 22859-06-12 א.ק. נ' ר.א.ק., (ניתן ביום 06/08/2012 ופורסם במאגרים) וכן בתמ"ש
29 (נצ' 14993-02-11 ר.ד. נ' מ.ד. (ניתן ביום 1/1/2013 ופורסם במאגרים); ועוד ראו:
30 שרשבסקי, דיני משפחה, מהד' 4, עמ' 377).
- 31
- 32 31.4.1 על כך יש להוסיף, כי במסגרת הסדרי פירוק שיתוף ואיזון משאבים, אמור בית המשפט או
33 בית הדין להתחשב ברווחת הילדים לאור תיקון תשס"ט לחוק יחסי ממון בין בני זוג,
34 התשל"ג – 1973 שהוסיף את הוראות סעיף 6(ד) שאלו מילותיו:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

6"ד) בהחלטתו לפי סעיף קטן (ג) יתחשב בית-המשפט או בית-הדין בכל הנסיבות הקשורות במצבו הכלכלי של כל אחד מבני הזוג ובטובת ילדיהם הקטינים, ובאופן שימנע ככל האפשר –

(1) גרימת אובדן מקור פרנסה סבירה לאחד מבני הזוג;

(2) הפסקת קיומו או פגיעה בהמשך תיפקודו התקין של תאגיד או של מקום עבודה אחר;

(3) פגיעה בצבירת הזכויות הסוציאליות של אחד מבני הזוג;

(4) פגיעה ברווחת ילדי בני הזוג הקטינים."

31.4.2. אין ספק, כי פירוק שיתוף בדירת מגורים משותפת לה רגילים ובה חיים הילדים, עלול לפגוע ברווחתם ועל כן אם יש פתרון במסגרת איזון המשאבים שאינו פוגע באופן שאינו מידתי בקניין האב, ראוי לכאורה לנקוט בו. אלא שכאמור מדובר בהסדר מדיני איזון המשאבים שאינו בסמכות בית משפט זה הנדרש אך לעניין פסיקת המזונות והמדור של הילדים. הנה זה שוב למדים אנו, עד כמה ראוי וחשוב כי הערכאה שלה הסמכות לדון באיזון המשאבים היא זו שגם תדון ותכריע בשאלת המדור (גם אם עניין המזונות נדון בערכאה אחרת). למעשה כך נהגתי הלכה למעשה בתיק זה עת נמנעתי מלדון בשאלת חיוב האב בהחזרים חודשיים של הלוואת המשכנתא והעברתי סוגייה זו להכרעת כב' בית הדין הרבני, אשר לטעמי עשה צדק רב עת חייב האב ב-25% בלבד תוך התחשבות בנטל המזונות הזמניים שהושת עליו בבית משפט זה.

31.4.3. מאידך גיסא, התחושה הכללית היא של אי צדק מבחינת האב ועיוות דין של ממש, אשר אין חולק שהשקיע אך לא מכבר כספים בהיקף של 500,000 ₪ מכספי ירושה שקיבל לטובת סילוק או הקטנת חלק ניכר מהלוואת המשכנתא ובכך למעשה אפשר קיטון בנטל ההלוואות המשותפת למימון רכישת הדירה. בנסיבות שכאלו, השתת חיוב נוסף על האב "במדור רעיוני" ביחס לאותה דירה שכבר השקיע בה 500,000 ₪ מכספי הירושה, נראית תוצאה שאינה צודקת. לא זו בלבד, אלא שהדבר הופך את עניין המדור לעניין רכושי והוני יותר מאשר כזה של מזונות. וזאת כל כך מדוע? מעבר לעובדה שהאב השקיע כספים פרטיים שלו ברכישת הדירה, שיכולים היו להיות מיוחסים רק לו באיזון המשאבים, הרי שבפירוק השיתוף המבוקש על ידי האם, היא אמורה לשלם לו חלקו בשווי הדירה (לאחר היוון מסוים) בסך כ-300,000 ₪ באמצעות כספי הלוואת משכנתא שהיא טיטול מהבנק. אלא שבמסגרת "חיוב במדור רעיוני", התוצאה תהיה שבפועל האב יממן את התשלום שיקבל במסגרת פירוק השיתוף (אם יחוייב במדור רעיוני של 1500 ₪ במכפלה של 15 שנים, הרי שלמעשה הוא ישלם 270,000 ₪ מההלוואה שנוטלת האם). רוצה לומר, כי התוצאה היא כל כך בלתי צודקת במסגרת חיוב במדור רעיוני, עד כי היא תביא לכך שהאב למעשה ייצא מהנישואין ללא כספים של ממש בעוד האם תיוותר עם מלוא הזכויות בדירת המגורים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

31.4.4. זאת ועוד, קיימת גישה אחרת ולפיה, הן מבחינה משפטית והן מבחינה כלכלית אין זה נכון להשית על אב חיוב ב"מדור רעיוני", אלא כל שיש הוא לבחון את הגידול בהכנסה הפנויה של האב לעומת הקיטון בהכנסת האם לאור העובדה שהוא אינו משלם מדור ואילו האם נושאת בו במלואו באמצעות הלוואת משכנתא. אומר על כך חברי כב' השופט יהורם שקד, כי אשה הרוכשת דירה ומבקשת שאבי הילדים ישלם חלק מהחזרי המשכנתא ("כמדור רעיוני"), למעשה מבקשת שאותו אב יהיה שותף ברכישת הדירה וזאת מבלי שיהיה לו חלק ונחלה בה (בדירה). חובת המדור אינה להעניק קניין לאם אלא תשלום חלק יחסי מדמי שכירות (ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201). על כן, לשיטתו, אין להשית חיוב בגין "מדור רעיוני" אלא להתחשב בעובדה שבעקבות רכישת דירה על ידי האם ואי חיוב האב במדור, נוצר אצלו חיסכון בגין היעדר מדור חודשי ועל כן ניתן להשית עליו חיוב גבוה יותר במזונות (עמ' 9 למאמרו של השופט יהורם שקד, "**בין משכנתא למדור**", פורסם בנוב 2013). כב' השופט שקד ממשיך ומפתח טיעונו זה באומרו שהוא פותח פתח לביצוע מניפולציות על ידי האם בכל הנוגע לרכישת הדירה תוך שימוש באפשרות העומדת לה למחזר הלוואות משכנתא כנהוג במקומותינו ולבחור המסלול הנוח תוך התחשבות מראש ב"מדור הרעיוני" שיושת על האב. על כן, לגבי דידו, משטר המחייב אב לשלם מדור רעיוני לאם (החזרי משכנתא שהיא נטלה על עצמה לרכישת דירתה) מעודד מניפולציה מאת רוכש הדירה ונטל ההלוואה (משכנתא) וזאת אין לעודד.

כותב על כך חברי כב' השופט יהורם שקד במאמרו המאלף כך :

"ענייני הרואות, כי משטר המחייב את האב לשלם למדור ילדיו, חלק קבוע מהמשכנתא, המשולמת בפועל ומתייחס להחזר משכנתא משל היה דמי שכירות, הינו משטר שיש בו לעודד מניפולציה מאת רוכש הדירה ונטל המשכנתא. הנה כי כן, מידת חיובו של האב, תיגזר מיכולתה של האם לעשות מניפולציה להשאת חלקו של האב במדור וברור כי אל לנו לעודד זאת וליתן לכך יד.....

"לאור האמור לעיל, ההצעה לשלב בין פסק דין ברזילי לבין פסק דין שוקר ולהסיק משני פסקי הדין את האמור לעיל, מרוקנת מכל חשיבות עריכת תחשיבים רבים הקשורים לווריאציות השונות והמרובות הכרוכות ברכישת דירה ולקייחת משכנתא. דווקא הפתרון הפשוט מתברר להיות פתרון נכון וצודק והוא חוסך מאיתנו את הצורך לעשות תחשיבים מסובכים ביותר – אם ובכלל ניתן לעורכם – ותחת זאת מציע מתווה זהה לכל מקרה ומקרה" (עמ' 11-13 למאמרו לעיל).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 31.4.5. על כן, בנסיבות העניין, סבור בית המשפט שעשיית צדק מבחינת בית המשפט לענייני
2 משפחה הן מבחינה משפטית והן מבחינה כלכלית צריכה לעודד את הצדדים לפרק שיתוף
3 בדירה ללא קביעה אפריורית בדבר חיוב האב ב"מדור רעיוני" כזה או אחר. קל וחומר,
4 כאשר ענייני הרכוש נדונים בערכאה אחרת ובית המשפט אינו יכול לקשור בין סוגיית פירוק
5 השיתוף בדירה לבין המדור ובוודאי מקום שחישוב כלכלי פשוט מוביל לכך שחיוב במדור
6 רעיוני יביא לכך שבאמצעותו תממן האם הלוואת משכנתא לשלם לאב את חלקו באותה
7 דירה.
8
- 9 31.5. כפועל יוצא וככל שהאם תרכוש הדירה הנוכחית, לא סבור בית המשפט כי יש להשית על
10 האב חיוב ב"מדור רעיוני", אלא לקבוע כי נטל המזונות יוטל ברובו המכריע על האב ללא
11 התחשבות בהסדר חלוקת זמני שהות והכל בשעה שרובם המכריע של משאביה המוגבלים
12 ממילא של האם יופנו להוצאות מדור שלה ושל הילדים המכלים כמעט את כל הכנסותיה
13 וכאשר מנגד האב מקבל סכום נזיל של כ-300,000 ₪.
14
- 15 32. **חינוך**: עלות שכר הלימוד של הבן ק. הינה 1,400 ₪ בשנה וכך גם עלות שכר הלימוד של
16 הבת ל. (1,400 ₪). החיוב בעלויות אלו יהיה לפי דין צדקה כפי שייקבע ויידון בהמשך פסק
17 דיני זה. עלות הגן של הבת הקטנה ל. הינה 450 ₪ לשנה ועוד 1,800 ₪ בגין הצהרון ובגין
18 ארוחת הבוקר נדרש תשלום של 500 ₪ לשנה כך שהתשלום השנתי עבורה עומד על סך
19 2,250 ₪ בשנה. הקטינה מתחת לגיל 6 ועל כן מי שאמור לשאת בחיובים אלה הוא האב
20 לבדו. החוגים הינם הוצאה "חריגה" שהצדדים יישאו בה בחלקים שווים.
21
- 22 33. **הכנסות האב ויכולת כלכלית (שכר, פוטנציאל, רמת חיים וירושה)**: בכל הנוגע להכנסות
23 האב, **קובע בית המשפט, כי השתכרותו החדשית נטו הינה בשיעור של 10,500 ₪ בממוצע**
24 **כפי טענתו**. אינני מקבל טיעון ב"כ האם, כי יש להתחשב בשכר הנטו של האב לאחר ניכוי
25 חובה שאז מדובר בכ-11,500 – 12,000 ₪ בממוצע. אין רכיב שכר אחד בשורת הניכויים של
26 האב שהוא יכול או רשאי לוותר עליהם לפי חוק (רכיבים של פנסיה וכיו"ב). אין מדובר
27 בניכויי מפרעה, מקדמה או הלוואה ממקום עבודתו של האב. זאת ועוד, האם חולקת עם
28 האב את זכויותיו הפנסיוניות במסגרת ההליך הרכושי בבית הדין הרבני וברור שאין זו
29 דרישה לגיטימית. העובדה שמתקיים הליך מזונות אין משמעותה שהחייב במזונות צריך
30 להפסיק לחסוך לקרן פנסיה או קרן השתלמות. בכל הנוגע לעבודות פרטיות וצדדיות של
31 האב בתחום המחשבים, מקובלת עלי טענת האם, כי לאב יכולת להכניס הכנסות נוספות
32 כתוצאה מעבודות בתחום זה. האם הטיחה באב כי ביצע עבודה פרטית וקיבל 400 ₪ עבורה
33 וגם מעל דוכן העדים הוא אישר זאת. פוטנציאל להכנסת הכנסות נוספות קיים, אך עם זאת
34 הוא מוגבל לאור רצונו של האב להיות מעורב יותר בחיי הילדים, ליצור הסדר חלוקת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 אחריות הורית ומשמורת משותפת וכאשר לשם כך הוא נדרש להשלים שעות עבודה ולשוב
2 מאוחר לביתו בימים בהם הילדים אינם עמו. עובדה זו מותירה לו מעט זמן יחסית לעבודות
3 פרטיות וצדדיות כאמור (והובאה על ידי האם דוגמה יחידה בלבד בהקשר זה) ועל כן, ניתן
4 לומר כי פוטנציאל ההשתכרות של האב כולל שכר מ"אגד" ומעבודות פרטיות הוא בשיעור
5 ממוצע של 11,000 ₪. אכן, הוכיחה האם כי רמת החיים של האב אינה מתיישבת עם טענת
6 האביונות מטעמו. האב המשלם 4,750 ₪ דמי מזונות בחודש, דמי שכירות בסך 2,200 ₪
7 משכר של כ-10,500 ₪ לא מסר הסברים כלשהם לרמת הצריכה הגבוהה שלו באמצעות
8 כרטיסי אשראי בהיקפים שנעים בין 7,500 – 9,000 ₪ במוצע מדי חודש (ראה גם עמ' 28
9 שורה 26 לפרוטוקול). אין ספק כי אילו מצבו הכלכלי היה קשה כנטען על ידו רמת הצריכה
10 בכרטיס האשראי הייתה נמוכה יותר. קל וחומר כאשר לא צירף דפי כרטיסי אשראי
11 למסירת הסברים על גובה הצריכה.
12
13 הועלתה טענה, כי האב מקבל בגין חלקו בדירת ירושה תשלום חודשי בסך 1,800 ₪ בחודש
14 מאחותו (עמ' 25 לפרוטוקול). האחות לא זומנה להעיד. תשובות האב בעניין זה היו
15 מתחמקות ופתלתלות אך מלמדות, כי היא עצמה נעדרת יכולת כלכלית היכולה ללמד על
16 תמיכה וולונטרית בו מדי חודש בהיקפים הנטענים. זאת ועוד, לא הוצגה על ידי האב בפני
17 בית המשפט מצבת נכסי הירושה שהאב קיבל חלק ממנה. האב עצמו טען, כי אין לו כל חלק
18 בדירת הירושה אך סבור אני, כי בנסיבות בהן כל המסמכים מוחזקים ברשותו, וכאשר
19 הסדרי חלוקת העזבון הפנימיים במשפחתו היו דבר שניתן היה להוכיח מצדו על נקלה
20 באמצעות העדת בני משפחתו ו/או הצגת מסמכים רלבנטיים, הרי שעם העלאת הטענות
21 האמורות מצד האם ובאת כוחה כן ומכוח חובת הגילוי המלאה של האב אודות הכנסותיו
22 מכל מקור שהוא, לא עלה בידו לסתור הטענות, כי להכנסתו משכר עבודה מתווספים
23 תקבולים שוטפים מבני משפחה שאינם עזרה גרידא אלא חלקו בחלוקת עזבון או בדירת
24 עזבון בסך 1,800 ₪ בחודש.
25
26 **על כן, קובע בזה בית המשפט, כי הכנסותיו של האב עומדות על סך כ-12,500 ₪ בחודש נטו**
27 **מכל המקורות.**
28
29 **הכנסות האם (שכר ופוטנציאל השתכרות):** האם הייתה מועסקת כמבקרת איכות במפעל
30 והשתכרה כ-6,800 ₪ בחודש וזאת עובר למשבר בחיי הנישואין. על פי טענתה, אינה יכולה
31 לעבוד במשרה זו ואף פוטרה ממקומות עבודה נוספים לאור הצורך להידרש לטיפול בילדים
32 ובשים לב לעובדה כי האב לא חלק עמה הטיפול בילדים כאשר היו חולים או בחופשות –
33 טענה שלא נסתרה. כיום עובדת האם כסייעת גננת ומשתכרת כ-4,200 ₪ בחודש בלבד.
34 עבודה זו נוחה לה ומספקת לה גם חלק מהארוחות במהלך היום ומאפשרת לה לקבל מי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

1 מהילדים במקרה שהם חוזרים מוקדם יותר ממסגרות החינוך. טוען האב, כי האם מחזיקה
2 במקצוע מבוקש, אינה ממצה יכולת השתכרותה ולמעשה הייתה לה הצעת עבודה במפעל
3 אחר בה יכולה הייתה להשתכר כ-10,000 ₪ בחודש. לדבריו, היא דחתה אפשרויות אלו, כדי
4 להשתכר פחות מדי חודש במכוון כך שנטל המזונות יוטל עליו במלואו (עמ' 29 שורות 9-14
5 לפרוטוקול). טיעון זה לא נסתר לחלוטין ולמעשה האפשרות של האם למצות פוטנציאל
6 ההשתכרות כאמור לפחות בהיקף של שכר כפי שהיה לה במפעל במהלך הנישואין – טיעון
7 זה לא נסתר.
8 אמנם מקבל בית המשפט את הטענה של האם כי נדרשה לטפל הילדים בעת הסכסוך ועל כן
9 לא יכולה הייתה להחזיק באותו מקום עבודה אך כעת ולאור הסדר חלוקת זמני שהייה בין
10 הצדדים בו האב נוטל חלק מוגבר, אין כל סיבה שלא תשוב האם למצות פוטנציאל
11 ההשתכרות שלה גם אם לא באופן אופטימלי.
12 כפי שעוד יובהר, החיוב של ההורים במזונות ילדיהם מעל גיל 6 הוא מדין צדקה ועל כן
13 החיוב ככזה אמור להיות שוויוני. בהקשר זה אמור בית המשפט להתחשב באפשרות
14 פוטנציאל ההשתכרות של כל אחד מהצדדים ללא אבחנה מגדרית. עם זאת, הסדר חלוקת
15 זמני שהייה הנרחבים שמא נכנה זאת, 'המשמורת המשותפת' בין הצדדים הוא טרי מאוד
16 ולא ברור גם עתיד מגורי האם לאור פירוק השיתוף כך שקשה לומר שהאם יכולה ופנויה
17 לחלוטין לממש פוטנציאל השתכרותה הנטען על ידי האב.
18 על כן פוטנציאל ההשתכרות של האם לעניין המזונות כל עוד הסדרי שהיית הילדים עם
19 אביהם יהיה במתכונת הנהוגה היום אמור לעמוד להערכתך על סכום דומה להשתכרות
20 בפועל קודם הפרידה קרי, לפחות 6,500 ₪ בחודש.
21 בהקשר זה אוסיף, כי מרגע שמגיעים אנו לקביעה (נורמטיבית, משפטית ומוסרית), כי גם
22 אמהות חייבות בסיפוק מזונות הילדים, חובה עלינו לשקול גם שאלת מימוש פוטנציאל
23 ההשתכרות. אמנם כן, לשון הפסיקה בהקשר זה נוקטת תמיד בלשון זכר ובהתייחס לאב
24 החב במזונות (ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 1, 147 (1986)), אך "רוח העידן"
25 משתנה כאמור וכך גם רוח השיח. אמור מעתה, בית המשפט בוחן פוטנציאל ההשתכרות
26 של שני ההורים החבים במזונות ילדיהם הקטינים ולא רק פוטנציאל ההשתכרות של
27 האב.

28
29 יחס ההכנסות בין הצדדים הינו 34% האם ו-66% האב (6,500/19,000 לעומת
30 12,500/19,000). היחס אינו משתנה משמעותית גם לאחר לקיחה בחשבון את הוצאותיהם
31 נכון להיום (שכירות דירה/משכנתא). כמובן שיחס ההכנסות הפנוי העתידי ישתנה, הואיל
32 ועלות המדור של האם והוצאותיה שלה יכלו כמעט את כל הכנסתה החודשית (בכל
33 קונסטלציה, בין אם בשכירות בסך 3,000 ₪ בחודש ובין אם ברכישת הדירה ולקחת
34 הלוואת משכנתא בהחזר חודשי עד לסך 3,000 ₪ בחודש). במקרה בו האם תרכוש הדירה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 או דירה אחרת וכאמור לא יהיה חיוב במדור רעיוני, הרי שכל הכנסות האם יופנו לכיסוי
2 הוצאות מדור והכנסותיה ועל כן יחס ההכנסות הפנויות בין הצדדים יהיה 90% האם ו-10%
3 האב.
4
- 5 **ו. דיון נורמטיבי בחיוב (שווינוני) במזונות של הורים לילדים מעל גיל 6:**
6
- 7 38. הצדדים הינם יהודים ולפיכך חלות עליהם הוראות הדין האישי העברי בכל הנוגע לסיפוק
8 מזונות הקטינים:
9 ק. הינו יליד 13/12/05 והוא כיום בגיל 10 שנים.
10 ל. היא ילידת 2/11/08 וכיום בגיל 7 שנים.
11 ל. ילידת 20/9/12 וכיום בגיל 3 שנים וחצי.
- 12 **ביחס לבת הקטנה ל., החבות במזונות על פי הוראות הדין האישי היא אך ורק לפתחו של**
13 **האב בכל הנוגע למעגל הצרכים הכרחיים. עם זאת, הן ביחס אליה והן ביחס לילדים**
14 **האחרים, הגדולים יותר (ל. וק.), הדרך הראויה לבחון אופן סיפוק המזונות הוא כפי שנהוג**
15 **על ידי רוב בתי המשפט לענייני משפחה, קרי לפי שיטת כלל המקורות כלשון חברי השופט**
16 **נמרוד פלקס ועל דרך איזון כל המקורות הכלכליים של המשפחה, לרבות נכסי הצדדים, תוך**
17 **התחשבות בכלל היכולות מול הצרכים וקביעה בהתאם לכך את שיעורם הסביר של**
18 **המזונות (תמ"ש 3640/10 א.ב. נ' צ.ב. 15/5/12, פורסם במאגרים)).**
19
- 20 40. אף אנוכי עסקתי זה לא מכבר בפרשנות הדין העברי בסוגיית המזונות של ילדים קטינים
21 בקובעי:
22
23 "נסכם הגישות האמורות כפי שהן מותאמות לפרשנות התכליתית של
24 הדין האישי כך:
25 א. עד גיל 6, החיוב בצרכים הכרחיים של ילדים הוא לפתחו של האב
26 בלבד, אך קיים שיקול דעת שיפוטי ליושב בדין הפועל בשני מישורים
27 לשם צמצום ההפליה האפרורית בין אבות לאמהות:
28 מישור אחד הוא צמצום כפול של מעגל צרכים הכרחיים: ראשית,
29 צמצום מבחינת טיב הצרכים שבית המשפט קובע, כי הם 'הכרחיים' ולא
30 ניתן לקיים קטין בלעדיהם (בד"כ – מזון, ביגוד, הנעלה, מדור והחזקתו
31 וחינוך בסיסי). שנית, צמצום מבחינת עלות הצרכים אשר בית המשפט
32 קובע, כי הם המינימום שבמינימום ומעבר להם, העלות בגין אותו צורך
33 תיחשב לעלות מדין צדקה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

1 מישור שני הוא חיוב בצרכים מדין צדקה של שני ההורים לפי הכנסות
2 פנויות ולאחר שבית המשפט מתחשב בחיוב שהוטל על האב בגין הצרכים
3 ההכרחיים....
4 יש להתיר בצריך עיון אפשרות חיוב האם במזונות הכרחיים של
5 הילדים, מכוח חוק המזונות והאפשרות הפרשנית שהובאה בפסק הדין
6 או ליישמה במקרים חריגים שיוצרים תוצאות מעוותות ובלתי הגיוניות.

7
8 ב. מעל גיל 6, החיוב אינו מוחלט עוד כבעבר ואינו מוטל כולו על האב;
9 החיוב נובע מתקנת תש"ד של הרבנות הראשית וככזה הוא חיוב מדין
10 צדקה ולא מעיקרו של הדין (ראה עניין פורטוגו, עניין ל.ר. ופרשנות
11 בתי הדין הרבניים את התקנה).

12
13 ג. הן עד גיל 6 והן לאחריו, חבות שני ההורים בצרכים מדין צדקה
14 חייבת להיות זהה מבחינה עקרונית (בכך שונה גישתי מגישת בית
15 המשפט המחוזי בעניין ל.ר. שקבע כי החובה לזון מדין צדקה היא חובה
16 מוגברת של האב וחובה משנית של האם). " (ראה פסק דיני בתמ"ש
17 (נצ') 35921-05-13 ש.ל.ג. ואח' נ' מ.ג., 1/2/15, פורסם במאגרים).

18
19 41. הוספתי עוד, כי משכך הם פני הדברים, לכאורה, וככל שיש בהכנסות שני ההורים כדי לספק
20 את כל צרכי הקטינות (לרבות הוצאות המכונות "מותרות") אין צורך לדון כלל בחלוקה בין
21 צרכי הקטינים לצרכים הכרחיים לבין צרכים מדין צדקה. עם זאת ומקום, שאין
22 ביכולותיהם הכלכליות של הצדדים לספק את כל צרכי הקטינים, הרי שאז מחובת בית
23 המשפט לקבוע את היקף הצרכים ההכרחיים שלפחות אותם יספקו שני הצדדים, לפי יחס
24 הכנסותיהם הפנויות.

25
26 42. אמנם היו פסיקות אחרות של בתי משפט מחוזיים שאף מתחו ביקורת על קביעתי זו ולאורן
27 סברה גם ערכאה הערעור על פסק דיני דלעיל, כי מוקדם לקבל גישתי לעיל וזאת בעיקר
28 בהסתמך על ניתוח הדין העברי ופרשנות ההלכה הפסוקה. כך למשל ניתן לעיין בפסק הדין
29 בעמ"ש (חי') 54256-09-14 כ.א. נ' כ.ב. 8/2/15, פורסם במאגרים), שם נרשם כי ספק רב
30 אם גישה זו מתיישבת עם הוראות החוק והלכות בית המשפט ולדוגמא הובאה הפנייה
31 לפסק דינו של כבי השופט רובינשטיין בבע"מ 8719/13 פלוני נ' פלונית (5/2/14), פורסם
32 במאגרים) שם נקבע כי:
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 "המצב דהאידינא הוא כי קיימת חובה מוחלטת על האב לתשלום
2 מזונותיהם ההכרחיים של ילדים עד גיל 15 וחלוקת נטל המזונות שמעבר
3 לכך היא על פי 'דין צדקה' (על האב והאם)...".
4
- 5 קביעה דומה הובעה בפסק דינו של כב' השופט שוחט בפסק דינו המאלף בעניין מזונות
6 ומשמורת משותפת בעמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א.א.נ' מ.א. (פורסם במאגרים)
7 בעמ' 11-12). בית המשפט המחוזי בנצרת סמך ידיו על פסיקה זו במסגרת עמ"ש (נצ')
8 41385-03-15 ש.ל.ג. נ' מ.ג. (טרם פורסם, ניתן ביום 24/1/16), סעיף 60 לפסק הדין) ואמר,
9 כי הדברים האמורים בהם מקבלים משנה תוקף ביחוד "כאשר בעת האחרונה נזדמן לבית
10 המשפט העליון לומר דברו בעניין בסוגייה והוא בחר שלא להתערב ולשנות את ההלכה
11 הנוהגת" (שם).
12
- 13 אלא שלאחרונה נפל דבר בעניין זה בשני מישורים התומך לטעמי בפסיקתי וגייתי דלעיל:
14 המישור האחד, הוא שדה פרשנות תקנת החיוב מדיני צדקה מעל גיל 6 על ידי בתי הדין
15 הרבניים ומועצת הרבנות הראשית. כאן ניתנה החלטה של מועצת הרבנות הראשית ביום
16 30/11/15 שלשונה הוא זה:
17
- 18 "בנושא חיוב האב במזונות ילדיו לאחר גיל שש, ישנה מחלוקת גדולה בין
19 דייני ישראל בעבר וכיום, האם החיוב הוא מצד התקנה או מדין צדקה.
20 רוב הפוסקים וביניהם הגרי"ש אלישיב, הגר"ע יוסף והגר"מ אליהו,
21 קבעו שהחיוב הוא מדין צדקה. אולם היה כאלה ובהם הגרי"א הרצוג
22 והגרבי"צ עוזיאל, שקבעו שזו המשך התקנה.
23 היטיב לבטא דיון זה הרה"ג יעקב רוזנטל זצ"ל. הוא כתב שבסוגיא זו
24 רבתא המבוכה בפסקי הדין, יש המחייבים את יישום התקנה מכוח הדין,
25 ויש המחייבים את יישומה מדין צדקה.
26 עמדת מועצת הרבנות הראשית היא, שאין ראוי להכניס ראשנו בין
27 ההרים הגבוהים שדנו בסוגיא העקרונית, האם התקנה מצד הדין או
28 מדין צדקה, ועל כן שאלה זו נותרה בעינה, וכל דין יכריע בעניין על פי
29 שיקול דעתו.
30 **לאחר דיון החליטה המועצה שהן אם החיוב מצד התקנה והן אם החיוב**
31 **מצד צדקה, היות שתנאי החיים השתנו והמציאות כיום היא שגם האם**
32 **נושאת בעול פרנסת הבית, על היושבים על מדין להוסיף לשיקול הדעת**
33 **בפסיקת מזונות הילדים את היכולת הכלכלית של האם.**
34 בנוסף, גם אם חיוב האב לזון את הילדים הוא מצד התקנה, חיוב זה הוא
35 רק על הצרכים הקיומיים הבסיסיים, אבל חיובים נוספים שאינם
36 בהגדרה זו, חלים מדין צדקה בלבד."

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1
- 2 45. עינינו הרואות, כי החלטת מועצת הרבנות הראשית נובעת מרוח העידן והשינויים
- 3 החברתיים, ועל כן, רואה לנכון לקבוע, כי על היושב בדין להתייחס בשיקול דעתו בפסיקת
- 4 מזונות הילדים גם את היכולת הכלכלית של האם (אגב, יכולת כלכלית נאמר ולא רק
- 5 השתכרות בפועל ודומני כי לא בכדי).
- 6
- 7 46. המישור האחר, הוא שדה הפסיקה של בית המשפט העליון. אמנם הכל ערים ומצפים
- 8 למוצא פיו של בית המשפט העליון בבע"מ 919/15, אך לאור הנמקת בתי המשפט המחוזיים
- 9 המזכרת לעיל בהם נאמר כי אין לסטות לכאורה מהפרשנות המקובלת של ההלכה
- 10 הפסוקה ולפיה החיוב בין גילאים 6-15 היא רק על האב ביחס לצרכים הכרחיים וכי גם בית
- 11 המשפט העליון לא ערך שינוי בפרשנות זו כאשר נזדמן לו לעסוק בסוגייה, הנה, אך לפני
- 12 כשבועיים ימים ניתן פסק דינו של כב' השופט אליקים רובינשטיין בבע"מ 8915/15 פלוני נ'
- 13 פלונית, 27/1/16, פורסם במאגרים) ובו נרשם מפורשות כך:
- 14
- 15 ".... ובקצרה באשר לטענתו העקרונית של המבקש, לפיה הדין האישי
- 16 החל על הצדדים מחייב את האם לזון את ילדיה מעלגיל 6 מדין צדקה.
- 17 אכן – בנסיבות מסוימות – האם עשויה להיות חייבת במזונות
- 18 הילדים מדין צדקה, באופן יחסי ליכולתה הכלכלית בהשוואה לזו של
- 19 האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 449 (1982); בע"מ
- 20 2561/08 פלוני נ' פלונית, סעיף 7 לפסק-דינה של השופטת ארבל
- 21(2008)
- 22 ...בעולם משתנה, נושבת רוח העידן במקרים המתאימים, אך יש
- 23 להתייחס אליה תוך הבנת המורכבות שלא פסה מן העולם...." (ההדגשה
- 24 שלי א.ז. ואינה במקור)
- 25
- 26 47. סבורני, כי שני מסמכים חשובים וחדשים אלה מהעת האחרונה, כל אחד בשדהו הופכים
- 27 הקרקע לפוריה יותר לפריחת פרח השוויון הניבט מפסיקתי בעניין תמ"ש 35921-05-13 לעיל
- 28 ולפיה החבות במזונות של ילדים מעל גיל 6 צריכה להיות שוויונית בעיקרה בין ההורים ללא
- 29 הבחנה מגדרית (לפי יחס הכנסות פנויות), קרי היא לא תחול על האב בלבד (ביחס לכל
- 30 מעגלי הצרכים).
- 31
- 32 48. בכל הנוגע להפחתת חיוב במזונות הילדים בשל הסדר המשמורת המשותפת, סבור אני כי
- 33 עלי ועל כל בית משפט לנהוג בזהירות, שמא לא יהפוך הסדר שהייה נרחב של ילדים עם שני
- 34 ההורים או הסדר משמורת משותפת כזה או אחר, לזרז להפחתת חיוב מזונות של אב. בית
- 35 המשפט מחוייב לדאוג לרווחתם של ילדים במסגרת פסיקת המזונות, רווחתם בשני הבתים,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 כאשר בראש ובראשונה יש לבחון היחס בין מצבם הכלכלי של שני ההורים (ראו גם עמ"ש
- 2 (חי) 54256-09-14 א.כ. נ' ב.כ. (8/2/15) והאסמכתאות שהובאו שם וכן פסק הדין הידוע
- 3 שניתן בע"מ (חי) 318/05 פלונית נ' פלוני (30/1/16, פורסם במאגרים)). הפחתה נוספת מדמי
- 4 המזונות בנסיבות המקרה שבפניי מהסכומים בהם יחוייב האב, תביא הילדים לסכנת עוני
- 5 שאין בידי בית המשפט להתיר. בנוסף, כבר במסגרת הערכת הצרכים ורמת הצריכה של
- 6 האב הובעה התחשבות בהסדר חלוקת זמני השהות של הילדים, כך שאיני רואה בכך טעם
- 7 להפחית המזונות. ממילא האב יוכל באמצעות כספי חלקו בדירה לספק צרכי הילדים
- 8 כאמור בפסק דין זה.
- 9

ז. יישום קונקרטי של כל האמור:

- 12 49. לכאורה ביחס לקטינה ל. שהיא בגיל 3 שנים וחצי, החבות היא לפתחו של האב בלבד. אלא
- 13 שקשה ואולי כמעט בלתי אפשרי לבודד כל מרכיבי מזונותיה מרכיבי המזונות האחרים.
- 14 איני יכול לבודד ולכמת את מנת "הקורנפלקס" של קטינה זו מאחיה (להמחשה לעניין
- 15 הכלכלה) וכך לא צריכת המים, חשמל ואינטרנט. ניתן לכל היותר או לראות בחלקה 1/3
- 16 מכלל ההוצאות של הילדים או לכמת באופן גס על פי אומדנא של בית המשפט ובשים לב
- 17 לגובה צרכי מינימום שקבעה הפסיקה. דומני כי כך או אחרת, העמדת צרכיה ללא מדור
- 18 וחינוך על סך 1,450 ₪ הינה ראויה בנסיבות, כאשר צרכיהם של יתר הילדים (ברכיבים
- 19 האמורים) הינם ההפרש 3,300 ₪ (4,750-1,450).
- 20
- 21 50. על כן, האב מחוייב לשאת במזונותיה של ל. במלואם בסך 1,450 ₪ ובמזונות יתר הילדים
- 22 בחלק יחסי (64% מתוך 3,300 ₪) שהוא 2,112 ₪ בחודש. סה"כ מדובר בחיוב בסך 3,562 ₪
- 23 (ובעיקול מעלה – 3,565 ₪ בחודש).
- 24
- 25 51. כל זאת במצב הדברים הנוכחי, טרם פירוק שיתוף בדירת המגורים. ככל שיפורק השיתוף
- 26 ויתווסף רכיב שכר דירה יישא האב במדור עד 1,500 ₪ בחודש (מחצית משכר דירה עד
- 27 3,000 ₪ בחודש). ככל שהאם תחליט לרכוש חלקו של האב בדירה ולאור העובדה שרוב
- 28 הכנסתה יופנה למימון הלוואת המשכנתא, הרי היחס בסיפוק מזונות הילדים מעל גיל 6
- 29 שנים ישתנה ויהפוך ליחס של 90% האב ו-10% האם. על כן, במקרה שכזה, החיוב במזונות
- 30 הילדים יהיה כך: 1,450 ₪ עבור ל. ועוד 2,970 ₪ (4,750-1,450)*90%.
- 31
- 32 52. יחס זה של חיוב במזונות יחול גם על יתר הוצאות הילדים (חינוך) לרבות ההוצאות
- 33 החריגות

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 לאחר ניכוי וקיזוז מענק לימודים מהמוסד לביטוח לאומי שתקבל האם מדי שנה עד 15
- 2 באוגוסט עבור הילדים (ראה פרסום המל"ל באתר האינטרנט:
- 3 <http://www.btl.gov.il/benefits/children>.
- 4
- 5 במקרה הנוכחי, לא ראיתי בהסדרי השהות הנרחבים ואף לא בהסדר של משמורת משותפת .53
- 6 כדי לשנות מהיקף החיוב במזונות, שכן למעשה היקף הצריכה של האב והוצאותיו בגין
- 7 המשמורת המשותפת כמעט לא השתנו (ולא ראינו עדות אחרת) ונלקחו בחשבון במסגרת
- 8 קביעת גובה ההוצאות המינורי של הילדים. עלות הביגוד וההנעלה אינה ניתנת לקיטון
- 9 בנסיבות. עלות הוצאות הכלכלה אף היא על הצד הנמוך ביותר. אין מדובר גם בנסיבות
- 10 שבהן יש להפחית החיוב במדור באם האם תשכור דירה בעתיד ולא כל שכן אם תרכוש
- 11 דירה.
- 12
- 13 **ח. סיכום ותוצאת פסק הדין:**
- 14
- 15 אני קובע כי שני ההורים חבים בסיפוק הצרכים הפיסיים של ילדיהם המשותפים ובנסיבות .54
- 16 הדין, פרשנותו והנסיבות בעניין הכנסותי ההורים, הרי שאלה החיובים שיש להשית על
- 17 הנתבע בגין מזונות 3 ילדיהם של הצדדים:
- 18
- 19 **54.1 האב חב לשלם מזונות הילדים והחזקת מדור בסך של 3,565 ₪ בחודש.**
- 20 **54.2 האב חב בתשלום 50% מהוצאות שכר דירה (עד לתקרה של 3,000 ₪), ככל שהאם תשכור**
- 21 **דירה** במסגרת פירוק השיתוף וזאת עד הגיע הבן הגדול ק. למועד גיוס לצה"ל/שירות לאומי
- 22 שאז החיוב יפחת ל-40% והוא יעמוד על כנו עד הגיע הבת ל. למועד גיוס לצה"ל/שירות
- 23 לאומי, שאז יפחת לשיעור של 33.3% מהוצאות שכר הדירה וזאת עד הגיע הקטינה ל.
- 24 למועד גיוס לצה"ל/שירות לאומי.
- 25
- 26 **54.3 ככל שהאם תרכוש זכויותיו של האב בדירה ותידרש ליטול הלוואת משכנתא לשם כך ו/או**
- 27 **ככל שתרכוש דירה אחרת באמצעות הלוואת משכנתא, יחוייב האב לשלם לאם בגין מזונות**
- 28 **ילדיו סך של 4,420 ₪ בחודש** (הפחתה במועד גיוס לשירות צבאי לפי ייחוס 1/3 לכל ילד
- 29 מדמי המזונות). מובהר בזה, כי במקרה שכזה לא יהיה חיוב בגין "מדור רעיוני".
- 30
- 31 **54.4 ככל שהצדדים נכונים יהיו להגיע להסכמות ולפיהן, האב יהפוך לנושה של האם בדירה**
- 32 **בכפוף לתשלום מחצית הלוואת משכנתא על ידי כל אחד מהם, יהיו רשאים לערוך הסכם**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

- 1 כאמור בכתב (כפועל יוצא, אמור יהיה האב לקבל הסכומים שישלם ויממן בהלוואת
2 המשכנתא שתיטול האם עד הגיע אחרון הילדים לגיל 18 וזאת בצירוף הצמדה וללא ריבית).
3
- 4 **54.5. אני מחייב את האב לשלם 64% מהוצאות החינוך השוטפות והחריגות של הילדים עד**
5 **למועד פירוק השיתוף בדירה והיתרה תשולם על ידי האם.**
6 ככל שהאם תשכור דירה, יעמוד מפתח זה של השתתפות בהוצאות החינוך על כנו.
7 ככל שהאם תרכוש דירה באמצעות הלוואת משכנתא ו/או את זכויותיו של האב בדירה
8 הנוכחית באמצעות מחזור הלוואת משכנתא, יישא האב ב-90% מעלויות הוצאות החינוך
9 של הילדים (חריגות ושוטפות).
10 מובהר לעניין סעיף זה וביחס לרכיב הוצאות חריגות בלבד, כי היקף חיוב הצדדים ייגזר
11 וייקבע לאחר ניכוי וקיזוז של גמלת החינוך שתקבל האם מהמל"ל ככל שתקבל.
12 ההתחשבות תיעשה מדי רבעון (1/3, 1/6, 1/9, 1/12 מדי שנה).
13
- 14 **54.6. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות בריאות חריגות שאינן ממומנות בידי ביטוח**
15 **בריאות ממלכתי או קופות החולים.**
16
- 17 **54.7. דמי המזונות ישולמו לחשבון הבנק של התובעת החל מיום 5/3/16 ודפי בנק המעידים על**
18 **ביצוע התשלום יהוו ראיה חותכת ומכרעת לביצוע תשלום המזונות בפועל.**
19
- 20 **54.8. דמי המזונות הנקובים לעיל, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם מדי**
21 **15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא המדד שיתפרסם**
22 **ביום 15.02.16 (להלן "מדד הבסיס").**
23
- 24 **54.9. דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שלושה (3)**
25 **חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים) כאשר ההתאמה הראשונה למדד, תבוצע בעת**
26 **פרעון דמי המזונות של חודש יוני 2016**
27
- 28 **54.10. דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי האם עד שימלאו לכל קטין/ה שמונה עשרה (18) שנים או עד**
29 **לסיום לימודיו/ה התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל.**
30
- 31 **54.11. ממועד סיום לימודיו/ה התיכוניים של כל קטין/ה ו/או הגיעה לגיל 18 שנים (לפי המאוחר**
32 **מבין השניים), ועד לסיום שירות/ה הצבאי הסדיר בחובה או סיום שירות לאומי ובכפוף**
33 **לשירות כאמור, ישלם האב לידי האם, תשלום מזונות חודשי בגין הילד/ה, בשיעור של**
34 **שליש מדמי המזונות האמורים לעיל (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 1724-02-15 ע.ג. ואח' נ' א.ג.

1

2 דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי התובעת **בנוסף** לקיצבת הילדים המשולמת לה

3 ע"י המל"ל ו/או בנוסף לכל קיצבה, גימלה או הטבה להם היא זכאית, ככל שהיא זכאית על

4 פי כל דין, בין אם תוגדר "כמשמורנית יחידה" ובין אם בהסדר של "משמורת משותפת".

5

6 55. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

7

8 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.

9 ניתן היום, א' באדר התשע"ו, 10 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

10

11

12

13

14

15

16

אסף זגורי, שופט
סגן הנשיא לענייני משפחה